

Bir devrimci için en büyük ihanet, bir zamanlar ‘ yoldaşı’ zann ederek sırtını dayadığı kişinin ihanetine ugramak olsa gerek.Örgütümüz içersinde bu biçimde ihanete ugrayanların sayısı tahminlerin üzerindedir. Nebil Rahuma yoldaş bu ihaneti ilk önce yaşayanlardandır. Ali Çakmaklı ihaneti bedeniyle ödedi.İhanet durmadı. Müntecep yoldaş,Gunay yoldaş, hanna,ve trablus’ta katledilen yoldaslar bu hain tuzagın kurbanı oldular. Ardından ‘ihbar ve ihanet’ devam etti. 1. Kongre’den hemen sonra,” MK üyesi “ oldukarı yalanı ile bir çok yoldaşın isimleri MIT’na bildirildi.(Belgesi Mihraç Ural’ın el yazısı notlarıyla elimizde) REFİK BUGDAYCI(YUSUF) ÖRGÜTÜMÜ ZÜN hollanda

sorumlusuyken polise ihbar edildi.(

Refık’in bu konuya ilişkin yaptığı o zamanki açıklamasını yayınladık) Refık’le birlikte polise ihbar edilen isimlerden MEHMET KOÇ var. Mehmet Koç yoldaş, 1976 tarihinden itibaren hasan Basrı temizalp yoldaş tarafından örgütlenerek

hayatın her alanında devrimci mücadele ve kararlılığından hiçbir taviz vermedem günümüze kadar gelmiş bir işçi onderidir.Türkiye’de orta-dogu’da avrupa’da ve yine Türkiye’de inatla mücadeleye devam eden bir yoldaşımızdır. BİRLEŞİK SOSYALIST PAR(BSP) döneminde, partinin Çankaya “belediye başkan adayıdır”ve tüm türkiye solu tarafından bilinen bir isimdir. Bugün, MEHMET KOÇ yoldaşın ,1987 tarihinde “ ihbar edilmesi’ üzerine yaptığı açıklamayı yayınlıyoruz. Dikkatle ve ibretle okunmalıdır. Mihrac Ural tarafından aynı dönem de

polise ihbar edilenler arasında başkaları da var. ALİ YILDIRIM.
GALİP DURMAZ: ARIF KOC. (Bunları bulamadık)

Fransa'da yaşayan M.ALİ PINAR var. MİTHAT DENİZ var. Ve özellikle GÜLPERİ(FATMA) yoldaş var. Mihraç URAL bu el yazısı belgeyi 1987 tarihinde " inkar etti" benim el yazım değil dedi. İ.YALÇIN'ın dedi. Soruyoruz, bu belgeyi hala inkar ediyormu? ADLİ TIP yada exper'de inceletmeye varmı? MIT ADANA şubesine telefonla bildirilen bu isimleri neden verdi? NİÇİN verdi? Bunları açıklamasını bekliyoruz. Mihrac Ural'ın bu belgeyi yayınladığımız zaman " yalanladığı

toplam 14 sayfalık yazı elimizde. O dönem iddia ettiği yalanlarında ısrar ediyormu?Telefon konuşması sırasında tuttuğu notlar elimizde. Bu notların kendisine ait olmadığını savunmuştu. Bu iddialarında ısrar ediyormu? Ediyorsa biz bu iddialarımızı ispat etmeye hazırız. İspat edmeasek ben İBRAHİM YALÇIN olarak, Mihrac Ural'ın bana yönelttiği tüm " suçlamaları" kabul etmeye hazırım. Eger bu el yazılarının kendisine ait olduğunu ispat edersek ne diyecek? Devrimci kamuoyu önünde tüm devrimcierden " AF DİLEYECEK" Mİ...?

Samimi ise eger, bu belgeleri istediği kişi ye vererek uzman bir kurulda inceletmeye hazırız. NE DERSİN MİHRAC UARAL..?
BELGE DİYORDUN YA.. BUYUR

BELGE

SANA...HODRİ MEYDAN PİS HAIN...

İBRAHİM YALCIN...

AYRILIĞIM İDEOLOJİKTİR...!

Sınıflar mücadelesini, bazıları nın yaptığı gibi kendi tarihimle görmedigimi peşinen belirtmek isterim.

Bu nedenle 13 yaş(*) zorlamasının gülünç olduğunu biliyorum. Bir örnekle başlamak istiyorum.

Çalışma yaptığımız, "tüm maden-İş sendika"sında başkanlığa seçilen bir arkadaşımız, Ülkemizdeki sınıflar mücadelesinin tarihini anlatırken,

kendisinin sendikaya üye olduğu tarihten itibaren başladığını söylemişti. Delege arkadaşlar,bir yandan üzölmüş,bir yandan da alaycı alaycı gülmüşük. Bu arkadaşımızın durumu,bakış açısı ve o günkü degerlendirmesi, şimdi daha gülünçleri karşısında insaflıymış. Ülkemizdeki iş hukuku,iş yerinde,” onsekiz ‘ ’ yaşından aşığı işçi almamaktadır. Toplumsal gelenegimizde, “ onsekiz” yaşından küçük çocukların kendi özgür iradeleri ile karar vererek topluma faydalı olunacağına da inanılmaz.Ülkemizdeki sınıflar mücadelesinin evriminin tarihi, kişilerle ilgili değil, kapitalizmin gelişimiyle doğrudan ilgilidir.Ülkemizde de ,kapitalizmin gelişimine paralel olarak yüzlerce yıldır,binlerce şehitler vererek,içinde yaşadığımız bugüne kadar gelinmiştir.Son yıllarda, kapitalist üretim

ilişkilerinin hakimiyeti ilr birlikte,ona paralel olarak gelişen işçi sınıfı; Ülkemiz sınıflar mücadelesine tartışmacıssa damgasını vurmaktadır. İşçi sınıfının bugünkü yapısı, radial çıkışlı gençlik hareketleri ve çözülen tepkici yoksul köylülüğü de saflarına katarak evrimleştirmektedir.

1960 – 70 yıllarında, ülkemizde kabaran toplumsal muhalefetin,dogrudan içersinde olmasam da, yapmış olduğu ajitasyon ve propagannın cazibesi kulaklarımda yankılanıyordu. Ayrıca bu ajitasyon ve propagandalar, demokrasi d üşümcesinin de esin kaynağı oluyordu diyebilirim.

1970'li yıllardaki THKP-C hare
tetı,

benı de kendi örgütlülüğü içine çekiyordu.
197

0'li yıllardan sonraki

dönemde,

kabaran grev ve direniş hareketlerinin yükseldiği bir dönemde," turkiye devriminin acil sorunları" TDAS broşürü etrafında şekillenen THKP-C ACİLCİLER ile ilişkim, bu hareketin önderlerinden İLKER AKMAN ve HASAN BASRİ TEMİZALP yoldaşların 1974'lü yıllarda iş yerimizdeki direniş ve örgütlenmeye verdikleri önem sonucu, ekonomik mücadele ile sınırlı olan bağlarımızı siyasi

ilişkiye dönüştürerek

gelişti

. Ekonomik mücadele içerisinde öne fırlayan bizlere, hareketin gösterdiği bakış açısı, sınıf mücadelesindeki yerimizi geliştirdi. İçerisinde yer aldığım çalışmalarla,

“ yer altı maden iş

sendikası”kuruculuğu, “ Sivas, tüm

bağımsız maden iş sendikası”

kuruculuğu ve “ hekimhan tüm bağımsız

maden işçileri sendikası” şube

başkanlığı

ı görevlerimle, işçi sınıfı örgütlenmesine,

işçi sınıfının DİSK’ de bütünleşmesine

yönelik bakış açısıyla THKP-C

ACILCILER saflarındaki örgütlülüğüm

pekişti.

verilmemesi beni de rahatsız ediyordu. Önder yoldaşların katledilmelerinden sonra, örgütlenmenin dar hücreler çalışmasını aşamaması nedeniyle kitlesselleşmede mesafe alamıyordu. Önceleri, ” GUNEYLILER” olarak bildiğim ve daha sonra

ACİLCİLER olarak tanıdığım gurubun, 1980 den sonraki yayınlarında, ” Sol pasifizm mi? Leninizm mi? ”, ” üretim alanları mücadele alanlarıdır” ve ANADOLU

KOMÜNİSLERNİN

BİRLİĞİ

vb. Sloganları ilgimi çektiği için, ORTA-DOĞU’da ve 1981 başlarında

başlayan ilişkim,önceleri umut verici bir gelişme gibi görülüyordu. THKP-C ACİLCİLER ile birlikte olduğum süre

içersinde teorilerininin gerçekte alakasının olmadığını yaşadığım deneylerle görerek, yaşayarak öğrendim. Daha dogrusu,THKP-C ACİLCİLERE'ın tüm teorik tespitleri, bu hareketin evrimleşerek vardığı bir sonuç saymıştım. Oysa,bu düşünceler tamamen birkaç kişinin kafa kafaya vererek yazdıkları kopyalar olduğunu gördüm. Bazılarını örnekleyecek olursam

, “ sol pasifizm mi? Leninizm mi?” yazısı, halkın kurtuluşu tarafından 5 yıl önce yazılan” yol ayrımı” yazısının aynısıdır.Kürdistan’ın ilhakı tespiti TKEP tarafından çok daha önceden tespit edilmiş olup. Mahir Çayan

dönemine aitti. “ Üretim alanları mücadele alanlarıdır” tespitine gelince, buda birçok örgütlenmenin attığı bir slogan olup,hiçbir orjinalitesi yoktur. “ sosyalist sisteme bakış” yine aynı şekilde TKEP,TKP(B) nin yıllar öncesi

tespitleridir.’

’ Anadolu’da bizim dışımızda komünist güçler vardır” diyerek

atılan” ANADOLU KOMUNİSTLERİNİN BİRLİĞİ”

sözde sloganı ise, sol içinde düştükleri

“tecrit”lerini kırmak için atılmıştır..

TKEP ile “ namus sözlü” ittifak rafa

kaldırılmıştır. “ mücadele alanlarımız

üretim alanlarıdır” derken, “ illegal

sendikacılık” adlı ne idüğü belirsiz bir

iddia ile, tam 8 yıl sınıf içersinde hiçbir çalışma yapılmamıştır. Kopyalarla yazılan “program ve tüzük” hiçbir zaman ve yerde hayata geçirilmirmiştir. THKP-C ACILCİLER’in Türkiye sol’undan kopya etmedikleri tek yenilik

(!) HATAY’ın ilhaki (Kürtlerden

utanmasalar sömürge diyecekler)

meselesidir. Bu tespitleri bile kopya

olup,SURİYE haritasından çalınmıştır.

Demokratik- merkeziyetçilik adına lackalık,

bireylerin küçültülerek,kişiliksizleştirilerek

yönetilmesi ile örgüt içersinde, “ bazı

kişilere bağlı özel örgütlenme” ve

sansasyonal eylem ile ayakta durma

çabası... Hiç olmayanı varmış gibi

göstererek, halk deyimi ile “ palavra”lar

atarak yönetme anlayışı... Gönüllü biril

yerine” böl,parçala ve birbirine düşür öyle

yönet” yöntemleri yanısıra,zaman zaman

en liberal tavır ve alabildiğine tavızkar tutum ile bazen en radikal çıkış ile güya yürütülen istikrarsız,sekilsiz ve esas olarak, “ örtüt olmama beceriksizliği ile bunalım...

Böyle bir kargaşa içinde 1984 yılına kadar,örgüt birimlerinde yer yer,işlerine gelmediği yerde, üyeligimiz bile tartışıla tartışıla, dernek kuruculugundan (ANADOLU-DER)yöneticiligine vb. İstenilen yerlerde çalışarak geldik. 1984 yılında,yukardaki eleştirilerimi ileri sürerek, THKP-C ACİLCİLER örgütüyle ilişkilerimi dondurarak “ altı ay “ dılardan izledim. Her zayıflama döneminde,liberal ve sözde “insani” tavırlarla yaklaşarak düzeleceğine ilişkin vaatlerle yeniden çalışmaya başladım. Eleştirilerim; “ Tüzük ve

program” ilkelerine neden uyulmadığı, “
demokratik kitle örgütleri”nde neden

gizli örgüt şubesi gibi çalışılmak istendigi
ile sıraladığım diğer örgütsel sorunlardı. “
düzeldi yoldaş, bir daha olmayacak
yoldaş” sahte vaatleriyle bir çok sefer
çalışmalar içersine katıldım.olaylar
,THKP-C (ACİLCİLER) FRANSA
KOMİTESİ’ne seçilmemle gelişti. Dernek
çalışmalarımızda değişen birşey
olmamıştı.Başka görüşten insanlarla
birlikte çalışma şartlarımız olgunlaştığı
zaman önleyerek, ANADOLU-DER’i
kendini tatmin etmek için kullandılar ve
sonunda kapatıldı.Seçimle gelen örgüt
FRANSA KOMİTESİ, çok az sayıda
insana rağmen “ organ çalışması”nı
oturtmaya çalışıyordu, üst organ’ın tüm
ayak oyunlarına rağmen çalışmalarına

devam ediyordu.

Örgüt FRANSA KOMITESI'ni oluşturmamıza rağmen, kongre'nin yaklaşan gününden haberimiz yoktu. Bir akşam, saat gecenin 02'sinde bölge sorumlusu telefonla aradı ve tüm komite üyelerini evine çağırarak " ilginç" bir açıklama yaptı(!) " değerli yoldaşlar(!) yarın sabah erkenden ben Orta-Dogu'ya kongre'ye gidiyorum rapor yazın" dedi.

Sabahın olmasına / saatlik bir zaman vardı. Delegeler, tüzük hükmü gereği," guya seçimle" belirlenecekti: Seçimden vazgeçtik haber bile vermemişlerdi. Bu nasıl işti ve neden böyle oldu?.

Sorularımıza, avrupa sorumlusu olacak kişi anlayamadığımız karışık cevaplar

veriyordu.O, her zamanki meşhur sözi ile”.. şöyle de olur,böylede.böyle de olur öyle de” ama,” baş2ın bana dediği,benimde size dedigim olur” diyerek kestirip attı. Eleştirilerimiz saklı kalmak kaydıyla hazırlayalım dedik. Komite üyelerinden her zaman “ muhallif eleştirmen” gibi görülen,ama ne ciddi bir muhalif eleştirmen,nede ciddi bir merkezizetci olan,özünde,”...boynu kıldan ince oportunistligi ile bilinen” bir arkadaş, rapor hazırlamamıza karşı çıkararak, “ ben sabah işe gideceğim,uzun zaman gerek ,kagıt yok kalem yok,daktilo yok,evlerimiz uzak” vb bahaneler sıralayarak, agzından geveleyerek dilinin altındaki baklayı çıkarıverdi.”... böl ve yönet” taktigi işliyordu. Şimdi bizimle olmayan bu arkadaş, “ delege” vaadi almıştı. Hemen orada, komite üyesi diger yoldaş la birlikte

“ komite”yi feshettik. “...boynu kıl dan ince oportünist” muhalif eleştirmenarkadaş ta kongre’ye “uçtu”. Simdi THKP-C (ACİLCİLER) de kalan bu arkadaşta son sözüm şu oldu. “ ...seni ilkeli birisi sanıyordum, seninde şapkan düştü. Sahte vaatli bir hareketle artık çalışayacağım” diyerek, adı geçen bu hareketle olan ilişkilerimi 1986 tarihinde noktaladım.

□□□□□□□□□□□□□□**Kongre’den sonra, Orta-Dogru’dan Avrupa’ya gelen ve beni yeniden örgüte davet eden “ birlikte çalışalım” önerisini tekrarlayan CEMAL (İBRAHİM YALÇIN) yoldaş’a, “ kongre’yi anti-demokratik ilan ederseniz, geniş kapsamlı demokratik bir kongre kararı alırsanız olabilir** “ dedim. Hayatın içinden

çıkamamış,kopyalarla oluşmuş bu teori,uzayda yaşatan birkaç kişiyle hayata geçirilemez eleştirisi ile ilişkilerim, Avrupa'ya yeni gelmiş THKP-C(ACİLCİLER) sorumlusu ve üyeleri düzeyinde ve dirsek teması biçiminde bu günlere kadar sürdü. Sınıflar mücadelesine daha ciddi bakan, anadolu'nun çeşitli yerlerinden kopuşarak gelen insanlarla var olan " dirsek temasım" da yavaş yavaş yok oluyordu.

THKP-C(ACİLCİLER) MK üyelerinden bir tanesi bana; Neden örgütten ayrılanları çalıştırıyorsun? Örgütümüz düşmanlarıyla birlikte hareket ediyorsun, seninde dosyan

kabardı(!)vb cinsinden ipe sapa gelmez tehditler savurmaya başladı.Bir yandan tehdit ediyorlar diğer yandan görüşmek için haber yolluyorlardı.Bana, örgütten ayrılanları yanında çalıştırma diyen” yönetici” daha önce kendisi de benim yanımda çalışıyordu. Arkamdan “ asacagız, kesecegiz” diye dedikodu yapanlara haber gönderdim. “ içlerinde politik birisi varsa görüşebilecegimi” söyledim. Sonunda , **illa da birseyleri kesmak istiyorlarsa,” ...torunum.....kini**

kessinler” dedim

. Başka ne diyebilirdim ki?

□□□□□□□□□□ **Sınıflar mücadeesine soyunmuş bir insanın özgür iradesinin teslim alınamayacağını bilincinde olmayan zavallılara □ bir**

daha hatırlatıyorum, “ 45 yaşına kadar özgür irademi kullandım. Ortalama ölüm yaşına 10 yıl kala, özgür irademi hiç kimseye teslim etmeyeceğim”. Gereksiz yere kendilerini bir yerlere koyan bu insanlara tavsiyem, “... devrimci birlikteligimizden oluşan sınıfsal güce karşı saygılı olunuz. Politik olgunluga erişmemiş insanların, kendilerini “ asker” sanan acemi piyade tavırlarına düşmeyiniz. Beden söyemesi...

Bizler; Çeşitli dönemlerde, hemen hemen aynı gerekeçelerle, THKP-C (ACİLCİLER) den ayrılmış yoldaşlarız. İçimizde, en yüksek karar organında görev alan yoldaşlardan, örgüt üyesi olanlarına kadar birçok yoldaş aylarca biraraya gelerek geçmişimizi ve

geleceğimizi tartıştık. Aramızda farklı eğilimler vardı.

1_ THKP-C(ACİLCİLER) den tam olarak kopuşmamış arkadaşlar” örgütü düzeltelim” diyorlardı.

2_ ACİLCİER’den tamamen ayrıışmış bazı yoldaşlar,bizler; ANADOLU KOMÜNİST PARTİSİNİ kuralım diyorlardı.

3_ Tamamen ayrıışmış olan eğilim ise;İki görüşün de yamış olduğunu, ana ilkelerde aynı düşündüğümüz bazı örgütler var ve nüans farklılıklara bakmadan, bunlardan

ciddi olduğuna inandığımız birisinin içersinde çalışarak bütünleşelim diyordu.....Toplantılarımızın resmi olmasa bile siyasi bağlayıcılığı vardı. Toplantının

birinde iki eğilim ayrıştı ve

geçici bir süre ilişkiler kopma noktasına geldi. Bütün bunlara rağmen, birlikte hareket etme eğilimi her zaman ağır bastı.

Şunu açıklıkla söyleyebilirim.

THKP-C(ACİLCİLER) tarihinde İLKER AKMAN VE HASAN BASRİ TEMİZALP yoldaşların döneminden sonraki en ciddi ve en siyasi, demokrasiye en geniş bir şekilde yer verilen toplantılar, tartışmalar yapıyorduk. Karşılıklı çabalara rağmen ayrışan eğilimler, kendi aralarında çalışmalarını boyutlandırdılar... AKP(Anadolu Komünist Partisi) eğilimli

yoldaşlar, bir süre sonra bu kararlarından vazgeçtiklerini bildirdiler. Bunun üzerine eğilimler arasındaki ilişkiler yeniden sıcaklaştı ve tartışmalar yeniden başladı. Her iki eğilimde ortak ortak bulduğu noktalar şöyleydi.

A_ Sovteyler Biriği ve sosyalist sisteme bakış

B-Sosyo ekonomik yapımızın kapitalist oluşu

C-Demokratik halk devrimi ve sınıf ittifakları politikası

D- İllegal örgütlenme ve şiddet unsuru politikası,

İçersinde yer alacağımız örgüt veya parti'nin, sıraladığımız konulardaki düşüncesi ile genelde aynı düşünmemizin önemine dikkat çekerek, siyasi b
irliği amaçladığımız örgütlenmenin, aramızda olması kaçınılmaz olan nüans ayrılıklara da tahammül etmesi, butür ayrılıklarında zaman içersinde tartışarak yok edilmesi için kendi yayın organlarında bizlere bu hakkı vermesi gerekiyordu. TKEP, SVP ve TKP(B) bu dönemde gündeme geldi. Arasıra sözü edilen KURTUŞUŞ ve TKP(B) konunun dışında kaldı ve hiç bir zaman tartışılmadı. SVP'nin ise ,FKBDC

icersinde olması nedeniyle gündeme geldigni de belirtmek gerek. Sonuç olarak TKEP'nin bugünkü siyasi bakış acısına göre bizlere en yakın örgüt oldugunu söyleyerek, geçmişte de yakinen tanıdığımız eski yoldaşlarımızın,bugün bizler tarafından getirilen eleştirileri

getirerek bu örgütlenmedem ayrıldıklarını ve TKEP içersinde yer aldıklarını,kaldiki; geçmişte yapılan TKEP-ACİL ittfak bildirgesi bulundugunu vb

gözönünde bulundurarak TKEP ile bütünleşmemizin ideolojik ve psikolojik açıdan daha uygun olacağını belirten yoldaşlar ile süren tartışmalar sırasında görüldüki, büyük çoğunluk **TURKİYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ(TKEP)** yanında tavır

belirliyor. Bunun üzerine bütün arkadaşlarımız, cogunluk kararının dogru oldugu konusunda ikna olarak, TKEP sorumlularından

görüşme talep edilerek, kararımızı önce kendilerine, sonrada kamuoyuna bir bildiryle açıkladık.

Aylar süren ve en demokratik bir şekilde vardığımız siyasi kararımızı açıklamak üzereyken, ACİLCİLER tarafından, içimizde adam kaçıрма ve birliğimizi bozmak için bir kısım yoldaşları karalama kampanyası başlatıldı. Sözü gelmişken **CEMAL(İBRAHİM YALÇIN) konusuna deginmek istiyorum. Onu hedef göstererek birliğimizi bozmaya çalıştılar. Böylece başarılı olacaklarını**

sandılar. İBRAHİM YALÇIN'ı ,THKP-C(ACİLCİLER) MERKEZ KOMİTESİ UYESİ

olarak tanıdım. (Avrupa'da tanıştık) İyi niyetiyle, daha önce örgütten ayrılan yoldaşları dolaşıyor,yeniden örgüte kazanmaya uğraşıyordu. 1976'lardaki heyecan ve devrimci saflığın hevesi vardı. Örgütteki yigit geçmişi ve cezaevlerindeki direnişi ile bayraklaşmıştı.. Örgütten ayrılan yoldaşların maddi ve manevi destekini görüyordu. Beni de dahil, ayrılam herkesi “ yenniden örgütü güçlendirmeye” çağırıyordu.1976-1978 yıllarının saf devrimci dürüstlüğüyle davranıyordu. Oysa yıl 1987 olmuştu ve burası da Türkiye değil Avrupa ıdı. “ Köprülerin altında çok sular akmıştı”.

İBRAHİM YALCIN,yeniden örgüte çağırıldığı yoldaşlardan yığınla thaklı eleştiri gördükce,kendi yoldaşları ile ve içersinde yer aldığı MERKEZ KOMİTESİ'YLE çelişkisinde artıyordu. Sonuç ta ayrışmasına kadar vardı. Saflarımızda tavır koydu. İBRAHİM YALÇIN ayrıldıktan sonra hakkında suçlamalarda bulundular ve bir sürü şey yazdılar.Bazılarını bildigim için görüş belirtebilirim.

Hanımı'nın Turkiye'de amaliyat oldugunu söylediler. Oysa, iki kere FRANSA'da AMALİYAT OLDU ve ikisinde de ziyaretine benim gibi bunu s söyleyenlerinde gittigini biliyorum. 4000 franc

kira 'yı nasıl ödedigini soruyorlar(!)

Kira'nın nasıl ödendiğini bu adamlardan daha iyi bilen olmaz(!) ama ben de biliyorum. Cemal, tam 6 aydır kira bile ödeyemiyor. Bu arada örgüt bölücülüğü yaptı diyorlar. Nasıl yaptığını bilemem ama, yakın bir zamana kadar ayrılan yoldaşları örgüte kazandırmaya uğraşırken, kendisini ayrılanların içinde buldu. Bu yoldaş hakkında iddia da bulunuyorlar. Bu yoldaş da karşıt iddialarda bulunuyor. IBRAHİM YALÇIN'ın

önerdiği "... KOMİSYON" önerisini destekliyorum. Ve içersinde yer aldığım örgüt yapısının kararı beni bağlıyor. Türkiye devriminin yetiştirdiği az sayıdaki insanlardan bir tanesi de IBRAHİM YALÇIN'dır. Ucuz insan harcama hovardalığına mücade

edilmemelidir. Herkesin hak ettiği ile yargılanıp değerlendirilmesi gerekmektedir.

□□□□□□ Uzun zamandır, hakkımda ,THKP-C(ACILCILER) tarafından bir karalama ve yıpratma kampanyasıdır gidiyor.” TÜRK MİLLİYETCİSİ”,” arap düşmanı” □ diye el altından dedikodu yayıyorlar. Kişiliğime yönelik el altından yürütülen bu kampanyanın altında yatan gerçek, “ Türk milliyetçisi’, “ Kürt düşmanı” gibi literatürümüze girmiş kavramların yanında,’... ARAP DÜŞMANI” gibi bir kavramı’da literatüre sokmaya çalışıyorlar(!) Türkiye sol’u böyle bir literatürü benimsermi bilmem. Aile’den gelme bir ‘ARAP DÜŞMANLIGIM YOKTUR’ ve karınca kararınca “

KOMÜNİST OLDUGUMU” iddia ediyorum. Birtakım insanlar, bu gibi “PROVAKASYON”larla, Arap kökenli insanların milliyetçi duygularına hitap ederek bir yerlere

□

v

armaya çalışıyorlar. Bir insanla konuşurken, yanındakine “ göz-kaş” atanları sevmiyorum. İster TURK ister ARAP olsun. Bir anımı anlatmak istiyorum. ORTA- DOGU’da idim ve 1982 de ACILCILER icersinde büyük bir ayrılık yaşanıyordu. Ayrılan arkadaşlar, yaklaşık olarak şimdi bizlerinkine benzer eleştiriler getiriyorlardı. Ayrılan arkadaşların eleştirilerini doğru bulmamla birlikte, şimdilik ayrılığın doğru olmadığını savunuyordum. ACILCILER sorumlusu kişi hepimizden

görüşler

alıyordu. Sıra bana geldiğinde görüşlerimi söyle formüle etmişim. “... Eleştiriler doğru şeyler ama, ayrılık gerekçesi olarak görmüyorum. Bu arkadaşlar ile asgari derecede birlik şartları zorlanmalı”. “ azami” kelimesi yerine “ asgari” kelimesini yanlış olarak kullanmışım. ACIL sorumlusu olacak kişi, bu yanlışımı kullanara üzerinde sonuç

almaya çalıştı. Tam o anda, bu kişiden iğrendim. Topal ve eksik olduğunu gördüm. “ iğrendim” diyorum bağışlayın. Bu anlayış, herseyi mübah gören, kendi dışında dost-düşman ayırmayan zararlı anlayıştır. Bunca birlikteligimizden sonra ayrılmanın

hemen ardında, TURKIYE'YE

GİDECEGİMİ BİLDİKLERİ HALDE,

İSMİMİ

ADANA " MİLLİ

**İSTİHBARAT TEŞKİLATI " NA
VEREBİLİYORLAR. İSMİMİN POİSE
VERİLMESİNİ NASIL İZAH ETTİKLERİNİ**

BİRCOK ACILCI'YE

SORDUM.

CEVAP VERMİYORLAR . Ama

el

**altından yalan oldugunu da
söylüyorlar(!) BELGE YAYINLANDI VE
HERSEY AÇIK SEÇİK BİLİNİYOR.....
burjuvaziye ismimin verilmesinden
KORKMADIGIM BELIRTEYİM.**

**Yaptıklarımı savunacak kadar yürek
taşıyorum. Sadece çalışma alanımı
daralttılar o kadar. Şimdi de**

**çeşitli dedikodu ile, “ bizi ihbar ettiler”
üç dört kişi olabilirler diye yaygara
yapıyorlar. “ yavuz hırsız ev sahibini
bastırır” misali. Belge somut delil**

**yok. Tornacı, tezgah’ın sağın solunu
temizlemeden üretim yapamaz. Sokakta**

**rastladığım bazı eski
yolaşlarım,selamlaşmadığıma**

